

T. Kryn - Pitne

gp
Wszystko mi
dane, mam
gp i odpowiadanie
planu
Prawo mi macie wcz
dane w roku dni podproszę list
planu
planu

formy produkcji GP
de walcu

P.S. Ciąg ni system
nie o 13³-14⁰⁰?

f-
17.8.72

P-2/pt. 150/70

Biulne

Bz. nr 5

Towarzysz Wiesław BEK
Zastępca Kierownika Biura Prasy
KC PZPR

w m i e j s c u

Dot: zapisu cenzorskiego do publikacji
mgr inż. J. Karpińskiego
/dziedzina maszyn matematycznych/

W początkach 1969 r. w prasie ukazało się szereg nie-
obiektywnych informacji dotyczących dziedziny maszyn matema-
tycznych, powodujących niepotrzebne napięcia pomiędzy grupami
badawczymi i konstrukcyjnymi i dezinformujących opinię pu-
bliczną.

mgr inż. Jacek Karpiński był autorem bądź informatorem
do wspomnianych notatek i wypowiedzi prasowych związanych w
dużej mierze z urządzeniami liczącymi - oznaczonymi symbolem
"KAR-65". Notatka KNIT w tej sprawie była przekazana na ręce
Tow. St. Kowalczyka - Kierownika Wydziału Przemysłu Ciężkiego
i Komunikacji KC PZPR, w dniu 25.II.1969 r.

W wyniku późniejszych rozmów, w tym z Biurem Prasy KC
PZPR wskutek nieobiektywnych informacji podawanych wówczas
przez autora, a w szczególności po dodatkowym wywiadzie jaki
ukazał się w "Kulturze", wprowadzone na polecenie Biura
Prasy zapis cenzorski /częściowo znowelizowany w r. 1970/
odnośnie niedopuszczenia /aż do odwołania/ do publikacji
żadnych materiałów /także wywiadów i artykułów J. Karpińskiego/
na temat maszyny cyfrowej KAR-65.

Uznając, że okoliczności towarzyszące wydaniu decyzji
uległy zmianie, nie tylko z uwagi na zmianę postawy mgr inż.
J. Karpińskiego, ale także z uwagi na szereg prawidłowych
informacji prasowych jakie ukazały się o perspektywach i kie-
runkach rozwoju ETO w kraju, uprzejmie proszę o zlikwidowanie

istniejącego zapisu cenzorskiego oraz o zmianę konkretnej decyzji w odniesieniu do wydawnictwa COPAN pkt. "Naukowe Problemy Maszyn Matematycznych - Materiały z Sympozjum 21-26 października 1968 r."

Do wiadomości:

1. Tow. R. Fariś
Wydział Przemysłu Ciężkiego
i Komunikacji KC PZPR
2. Tow. Tadeusz Ratajski
Wiceprezesa Głównego Urzędu
Kontroli Prasy Publikacji
i Wydawnictw
3. 28-8

Janusz Mikulski

Chm

Skreśliłem, że obliczenia techniczne będącymi częścią
 raportu inżynierskiego, ~~z~~ nie były z uwagi na zakres
 [wzrosty mi]. Najbardziej ale też z uwagi na brak
 formalnej informacji o terminach: brak możliwości ETV
 w kraju, wymagał pracy o rehabilitacji pracy ciężar
 oraz o zakres konkretnych działań z obudowaniem
 do hydroelektrycznego Wielkiego Problemy maszyn -
Wieloletnich Wieloletnich z Symposiumu
 21-26 października 1968 r.

Do wiadomości
 1) T. R. Fajst - Impulsi KC w igł --
 2) W. K. P. 9 w K.P. 10
 in. T. R. K. P. 10
 21/25-8 T. R. K. P. 10

25 lutego

69

125

ZS-8/43 pt/65

Polifon

Towarzysz Stanisław Kowalczyk
Kierownik Wydziału Przemysłu
Ciężkiego i Komunikacji KC PZPR
w m i e j s c u

W załączeniu przesyłam notatkę wyjaśniającą sprawę urządzenia liczącego KAR-65, które było przedmiotem kilku artykułów w prasie krajowej. Przepraszając za opóźnienie w nadesłaniu materiału informuję, że w przygotowaniu jest notatka prasowa, wyjaśniająca genezę uruchomienia tych prac i okazania pomocy konstruktorom ze strony KNIiT. Notatka przygotowywana dla prasy naświetli problem w granicach dopuszczalnych dla publikacji prasowej.

Jednocześnie informuję, że zgodnie z postanowieniem podjętym na Prezydium KNIiT w dniu 20 lutego br. ukażą się wypowiedzi prasowe naświetlające politykę rozwoju maszyn matematycznych zarówno ze strony przemysłu jak i PRETO.

K/O (bilo komputerny),
GP notatki dyktowa wczoraj
4/12/65

N O T A T K A

w sprawie urządzenia "KAR-65".

Niniejsza notatka z uwagi na termin opracowania stanowi niepełną próbę wyjednięcia i ustosunkowania do podstawowych spraw poruszonych w dwóch artykułach prasowych, a mianowicie:

- "Kłóśka urzędzu komputerów?" - A. Bober - "Życie Warszawy" nr. 30/9-10 lutego 1969/, oraz otrzymanego w dniu wczorajszym:
- "KAR-65" - Romuald Teysszowski - "Kierunki" nr. 4/558/ z 25 stycznia 1969 roku.

W notatce nie ujęto kwestii maszyn cyfrowych poruszonych ostatnio w innych publika-cjach/ Polityka, Pomerze, Tygodnik Demokratyczny, Trybuna Robotnicza i in./.

I

Obydwa artykuły w sposób dość swobodny przedstawiają dorobek inżyniera Kerpiańskiego, jako "porzuconego" bez opieki rewelacyjnego wynalazcy. Zwłaszcza R. Teysszowski po sympozjum NBT w Zakopanym /24-26 października 1968/ przedstawił szereg faktów, - najprawdopodobniej opartych na relacji inż. Kerpiańskiego - w sposób dość jednoznacznie nie zawsze zgodny z prawdą, co na podstawie szeregu dokumentów i odbytych rozmów nie ulega wątpliwości.

Wskazując się na ten artykuł A. Bober nie zadł sobie trudu zbadaania przedstawionych faktów:

1. Prace nad urządzeniem KAR 65 istotnie rozpoczęto w r. 1964. Instytut Fizyki Doświadczalnej U/Prof. Danyasz, Mirowski/ prowadząc ówczesne badania w fizyce wysokich energii, stanął wobec konieczności automatyzacji prowadzonych pomiarów i analizy zdarzeń w kamerach śladowych, m.in. dla określenia toru cząstek elementarnych na podstawie zdjęć fotograficznych śladów ich drogi.

Dotychczasowa, bardzo trudna i czasochłonna metoda analiz hamowała niezbędny postęp prac. Opracowano wstępne szkicowe założenia systemu pełnej i skomplikowanej automatyzacji pomiarów i bezpośredniego powiązania ich wyników z maszyną cyfrową o stosunkowo dużej szybkości liczenia/rzędu 100 tys. op/sek/ dla prostej obróbki danych pomocniczych. Zatwierdziła je dyrekcja Instytutu. Jako urządzenie specjalistyczne nie podlegały one rozpatrzeniu

przez Komisję Oceny Maszyn Matematycznych PRSTO.

Na wniosek Instytutu Państwowa Rada Energii Jądrowej przyznała dwie dotacje:

-w roku 1964 - w wysokości 1600 tys złotych i

-w roku 1965 - w wysokości 1.400 tys. złotych.

W listopadzie 1965 roku z polecenia ówczesnego Przewodniczącego KNT przeprowadzona została wizytacja prac przez zespół pracowników KNT, PRSTO i URN. Ze sporządzonej notatki wynika, że dotacje te wykorzystano na zgłoszony temat w 80%. Prace prowadzone początkowo na podstawie umów o dzieło, a następnie utworzona zespół w oparciu o 12 etatów przyznane z Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego. Szacowano wówczas zakończenie prac wg. opinii autora nad jednostką centralną maszyny wraz z jej uruchomieniami w połowie 1966 roku.

Zespół stwierdził wówczas, że budowa urządzenia stanowi ważki czynnik przyspieszający badania fizyków, że zarysowują się zalety jednostki centralnej sugerujące ewentualność jej szerszego wykorzystania /techniki realizacyjnej i zespołów/ do konstrukcji uniwersalnych emc w związku z czym należy dopomóc w terminowym zakończeniu tj. utrzymać etaty, dostarczyć szereg elementów krajowych z "Tęty" oraz z importu, w tym pasmoci ferrytowej, dotując w roku 1966 z rezerwy KNT /złotowej i dewizowej/.

Zakwalifikowanie maszyny do innych celów uzależnione od dokonania oceny przez Komisję Oceny Maszyn Matematycznych.

Wnioski zespołu skeptów Przewodniczący KNT i w roku 1966 dokonano wypłaty z rezerwy Przewodniczącego KNT w wysokości 2.900 tys zł, w tym 2 mln na zakupy aparatury, w tym importowanej. W dokumencie nazwę tematu zmieniono na "Budowa maszyny Cyfrowej KAR-65 o mocy obliczeniowej 100.000 op/sek, gdwz pod taką nazwą zgłoszone ją do planu prac naukowo-badawczych/Kiar.VI.prebl.1.1 temat 9/.

W kwietniu 1967 Państwowa Rada ds. Energii Jądrowej zgłosiła do KNT wnioski katedry o dotację w wysokości 1.200 tys zł, w tym na omawiany temat. Decyzją I Z-cy Przew.KNT przyznano dotację w wysokości 550 tys zł, którą kadra w całości przeznaczyła na prace nad KAR-65.

Jednocześnie z inicjatywy KNT w roku 1967 umieszczono na Komisję Oceny Maszyn Matematycznych i Urzędów Zewnętrznych porożoną przez PRSTO i MIMasz rozpatrzenie założeń i wyników osiągniętych przez KAR-65/jednostkę centralną/. Ze wstępnych opinii wynika niepełność danych. Rozpatrywano je na dwóch

neradach KOMUZ, jednakże inżynier Karpiński - członek Komisji - złożył oświadczenie, że nie on wnosił sprawę na Komisję, i ponieważ KAR-65 jest urządzeniem specjalnym nie podlega statutowej działalności KOMUZ i sprawę oceny z Komisji wycofał.

W roku 1968 liczne interwencje katedry UT, o brak środków na zakończenie prac oraz wizyta ZS-3 KNT w katedrze, spowodowały ostateczną decyzję KNT w wysokości 500 tys zł tym razem głównie na prace nad urządzeniami współpracującymi z jednostką centralną.

KNT nie śledził dalej tej pracy z uwagi na to, że jedyny specjalista KNT skoncentrował swe wyniki w pracach związanych z działalnością w zakresie nawiązanej współpracy międzynarodowej w dziedzinie BTO. i innych powierzonych mu obowiązków.

Z przedstawionych faktów wynika, że:

1. praca nad KAR-65 dobiega końca,
2. od początku prace były oparte o wydajną pomoc finansową, trudno więc mówić o prowadzeniu pracy w samotności, braku opieki, zainteresowania,
3. możliwość wykorzystania szerszego prac inż. Karpińskiego do konstrukcji i produkcji maszyn seryjnych, została przez niego odrzucona w roku 1967,
4. Inż. Karpiński jako członek KOM, miał czysty dostęp do prac referowanych i ocenianych przez KOM,
5. Otrzymał on bogatą pomoc realizacyjną także z IBJ gdzie wykonano w warsztatach liczne konstrukcje mechaniczne,
6. Kilkunastosobowy zespół realizujący, a w zasadzie sterujący realizacją gdyż trzeba doliczyć tu prace zlecane w tym pracownikom IIM, stanowi dostateczny zespół dla podjęcia i ukończenia założonych prac. Nie ma więc mowy o skromnych w porównaniu z IIM czy słabo warunkach realizacji.

Na marginesie muszą dodać, że zetknąłem się z nim po powrocie ze stypendium w Stanach Zjednoczonych, kiedy domagał się oddania mu do dyspozycji niemałego zespołu realizatorskiego, odrzucając z niechęcią jakąkolwiek współpracę z IIM i innymi zespołami. Ówczesny dyrektor IIM-doc. Łukaszewicz również nie zdołał go nakłonić do pracy w IIM nad rekonstrukcją maszyn ZAM lub nad podjęciem się prac nad nowymi technikami realizacyjnymi.

Nie mogłem w krótkim terminie zebrać ocen pełnych o technice KAR-65, niemniej szereg poważnych wypowiedzi świadczy, że nie może ona być szybko i celowo zrealizowana w skali przemysłowej, zaś ostateczne prace nad III generacją praktycznie wykluczają

możliwość wykorzystania opracowanej przez Karpińskiego techniki realizacyjnej /w germanie/ do tych prac, a także postęp technik zarówno w IBM jak i PIT wyklucza możliwość i celowość realizacji dla maszyn II generacji.

II

Obydwaj autorzy nie ograniczyli się niestety do tego, dość zwalnego przedstawienia osiągnięć inżyniera Karpińskiego, lecz w imię "porzuczonego wynalazcy" postanowili zająć się "ogólną sytuacją w dziedzinie wytworzenia maszyn matematycznych w Polsce"/Kierunki/ i odpowiedzieć na pytanie: "A więc gdzie jesteście?"/Życie Warszawy/.

Obydwaj sięgnęli po szereg zachyconych lub udzielonych informacji, po rewanenty niezdrowego współzawodnictwa z lat ubiegłych, scelając w swych artykułach wypowiedzi różnych, mniej lub bardziej niezadowolonych osób.

Niezależnie od intencji autorów obydwaj artykuły muszą uznać za kolejną próbę ponownego okazania waśni, w miarę skutecznie lecz z zamysłem usuwanych powoli od pewnego okresu czasu.

Istotnie w roku 1964 ówczesny Pełnomocnik ds. STO reprezentował pogląd w możliwości wyprodukowania w bieżącej pięcioletce 145 maszyn rodziny ZAM. Podjęte przez ENIT w roku 1966 analizy dowiodły że prac nie były prowadzone właściwie i nie gwarantowały terminowego i realnego ich zakończenia. Postanowiono wykonać 4 maszyny ZAM -21 do obliczeń numerycznych i skonstruować się na wyprodukowaniu w zakładzie doświadczalnym IBM łącznie 17 maszyn ZAM-41 do przetwarzania danych/ na usilny wniosek PRTG/.

Z uwagi na to, że przemysł podjął się opracować nowych maszyn OBRA -1204/obl.numeryczne / i 1304 /Przet .danych/ w oparciu o programy ICT, zaś ZAM-41 nie był przygotowany do produkcji seryjnej ustalono zadania kooperacyjne dla przemysłu/50% ZAM-a/ i pomocy IBM dla ENIT.

Mimo szeregu trudności prace te są wykonywane.

U podstaw tej decyzji tkwiło założenie koncentracji się od roku 1968/69 obu podstawowych kolektywów nad nową maszyną III generacji w ścisłej współpracy z ZGR i innymi EG, o którą usilnie zabiegałem od 2-3 ostatnich lat. Założenie takie było w moim przekonaniu całkoicie prawidłowe.

W tych warunkach było wiadomym, że ZAM nie będzie rewolucją, lecz szkołą dla podjęcia nowych zadań, a ryzyko ambitnego przedsięwzięcia zespołu ENIT było zbyt duże, by pozwolić na brak maszyn do przetwarzania danych.

Oderwanie IMN od przemysłu, fakt oddawania podnoszony trwa nadal, pomimo, że IMN i przemysł dość radykalnie, zwłaszcza w ostatnim okresie powiększały się wzajemnie bądź formułując umowy bądź zwróciła koleżeńską współpracę. IMN współdziała dziś konkretnie z BSWR, Polferem, Raworem, ZN. Błonie, Maramentem, IFF, ITR, TSWA; Merssem itp. Jednakże tu i ówdzie odradzają się, a co ciekawsze poza IMN określone grupy niezadowolone, tacy antypatii itp.

Zwłaszcza istnieją one tam, gdzie nie panuje się nad pracą powołanych ciał jak np. na terenie KOSWZ. Protokóły zebrań świadczą o atmosferze niesprzyjającej harmonii niezbędnej dla wykonania pilnych i trudnych zadań, a niekiedy przybierają wręcz formę żenujących wypowiedzi.

Artykuł Bobera imputuje kompletny chaos jedenastu ośrodków komputerowych. Fakt szeregu ujemnych zjawisk, nie może zasłonić tego, że szereg z nich ma określone przydzielone im zadania, bądź sfery działalności /IF, WAF, / wśród tych "ośrodków" są fabryki o określonych zadaniach realizatorskich.

Przewlekłość decyzji o uporządkowaniu problemów badawczo-rozwojowych i skoncentrowaniu ich w przemyśle skłoniła nawet R. Teyszerskiego do oświadczenia, że władze zamierzają rozwiązać PRETO.

Jedną z przyczyn powstania tych zastrójów i wądní, jest niewątpliwie - pomimo wielokrotnych upomnień - fakt niepowołania dotychczas statutowej Rady Naukowo-Technicznej PRETO, a także wyraźna niechęć do objęcia działalnością PRETO urządzeń specjalizowanych i automatyki cyfrowej.

Nie poruszam tu zagadnień takich jak sprawa stosunków PRETO-INT, czy PRETO-przemysł, a także braku należytej pomocy PRETO w dotychczasowych pracach prowadzonej przez mnie delegacji PRE do międzyrządowej Komisji ds. ETG

/ Jerzy Metera /.

GŁÓWNY URZĄD KONTROLI PRASY, PUBLIKACJI I WIDOWISK

Nr DI-046/14/70

Warszawa, dnia 10 lipca 1970 r.

ul. Mysia 5
Tel. centralny 25-32-61

GP - T. Nawrocki
profesor Przewodniczący
komisji ds. medycyny
3.VIII z projektu listu
do KC: i quod p.p.
15.07.70
Prof. Karpiński

GP - T. Nawrocki
profesor
komisji ds. medycyny
3.VIII z projektu listu
do KC: i quod p.p.
15.07.70
Prof. Karpiński
15.07.70

Profesor dr inż Jan Kaczmarek

Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki

w m i e j s c u

W związku z pismem Gabinetu Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki Nr SP - 2/555/70 z dnia 23 czerwca br. uprzejmie informuję, że organy Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk obowiązujące od 1969 roku /częściowo znowelizowany w 1970 r./ wprowadzony na polecenie właściwych władz "zapis cenzorski" odnośnie: niedopuszczania /aż do odwołania/ do publikacji żadnych materiałów /także wywiadów i artykułów Jacka Karpińskiego/ na temat maszyny cyfrowej KAR - 65.

Na marginesie warto tu przypomnieć, że nastąpiło to po wywiadzie J.Karpińskiego, który ukazał się w "Kulturze".

Zgodnie więc z obowiązującym poleceniem wstrzymywane są tylko materiały na temat maszyny cyfrowej KAR-65. Natomiast inne materiały /artykuły, wywiady/ Jacka Karpińskiego, nie budzące zastrzeżeń wynikających np. z konieczności przestrzegania tajemnicy państwowej nie są kwestionowane przez organy UKPPIW, przykładem czego może być wywiad z inż. Jackiem Karpińskim, który ukazał się w "Życiu Warszawy" z dnia 9 lipca br. w specjalnym dodatku "Życie i Nowoczesność" Nr 8 z dnia 9 lipca br. pod tytułem "Trzęsienie ziemi w świecie komputerów".

W I C E P R E Z E S

/ T. Ratajski /

Załącznik 1

zwrot listu
J.Karpińskiego.

Do wiadomości:

Zastępca Kierownika Biura prasy KC PZPR
Towarzysz Wiesław Bek

Druk. IGO. Zam. 65. - 8.000 szt.

SP. gk/120/p/120
11.07.70

Jacek Karpiński

W-wa 28.4.1970.

Mr. Karpiński
i wygnany party o władani pracy

 30.04.70.

Wielce Szanowny Panie Ministrze!

Po trzech rozmowach z Panem Ministrem na temat bojkotowania i stawiania na indeksie umki i wyników mojej pracy zawodowej, pozwalana sobie jeszcze raz zwrócić się do Pana w tej sprawie.

Ofiz po:

1. dwukrotnym niedopuszczeniu do druku w "Polsce" artykułu dr. dr. L. Michejdy na temat zabrania maszyni KAR-65 w Instytucji Fizyki Dośw. U.W
2. wyłączeniu z "Masya Matematycznych" (wyd. NCT) z zeszytu poświęconego problemom maszyni cyfrowej opisanemu m.c. KAR-65. (W zeszycie tym były artykuły "Ostry", "ZAM" i innych modelowych maszyn)
3. wielokrotnym eliminowaniu artykułów red. A. Bocheńskiego i red. S. Bratkowskiego z moim nazwiskiem lub nazwą KAR-65.

a.) Ostatnio - 14.4.70 były dwie interwencje cenzury w Telewizji przed rozmową ze mną w Tele - Echo (19.4.70) niedopuszczające pytania na temat zrobotnej i prawniczej maszyni KAR-65,

b.) natomiast wczoraj (27.4.70) doniesieniem się o wyeliminowanie przez cenzurę i zabranie obu egzemplarzy mojego referatu p.t. "KAR-65 - uniwersalna maszyni cyfrowa" wygłoszonego na sympozjum maszyni Matematycznych w Zakopanem 21. X. 1968 z wydawnictwem C O P A N " Naukowe Problemy Maszyni Matematycznych - Materiały z Ogólnopolskiego Sympozjum 21 - 26 października 1968 " i.sł. na 2 str.

wydawanego obecnie przez PWN - Łódź,
ul. Kościuszki 85 tel. 67477.

Usunieto również moje nazwisko z listy
u uczestników referujących.

Szczególnie to ostatnie wydanie bardzo
mnos, wstroszne. Było to pierwsze od dwudziestu
lat sympozjum n.t. nauki matematycznych w Polsce.
Jeżeli wszyscy mogos publikowai wyniki swoich prac
(w tym wydawnictwie ponad 60), dlaczego moje
prace gos dyskryminowane?

Magnum KAR-65 była budowana przez IFD U.W.
w latach 1965-1968 i umieszczona w NPG w
roku 1965-66, zwiadowa się w oficjalnych planach
resortu i nadal tam figuruje.

Od dwóch lat magnum pracuje, od kilku miesięcy
pracuje eksploatacyjnie od rana do nocy, wykorzystywana
do prac naukowych, badawczych i w dydaktyce.
W związku z artykułami nie ujawniam jakichkolwiek
tajemnic logicznych, technologicznych ani technicznych.

Natomiast nereg nowatorskich wziasai, na ktorych opartem
konstrukcji logicznej KAR-65, wykorzystuje w swoich
następnych konstrukcjach.

W związku z tym pozwalam sobie uprzejmie zapytai
Pana Ministra, do kogo mam się zwróci i przywrócenie
mi pełni praw obywatelskich i czy mogz w dalszym ciągu
pracowai zawodowo w dziedzinie nauki matematycznych w Polsce?

Pozostajz z głębokim i prowdziwym szacunkiem

J. Kow

258

2 pr. a puecharaia
type determinative
w. Henry Zepole
8/6-70 CP 4

20-2/7-206/69

24 lipca

69

Zespół Elektroniki i
Telekomunikacji
22-8/25/69

Poufne
Egz. nr. 2

a/a GP
P. Namodziński

Główny Urząd Kontroli
Pracy, Publikacji i Widowisk
Dyrektor Departamentu
Obywatel M. Andrzejewski
w miejscu

← gdzie jest?

Gen. Szp. Uzun
propozycja
do modelu
propozycji
aby omawia
wrona
w zlece
25-8-

W odpowiedzi na pismo znak DI-I-066/8/69 z dnia 26 V br Zespół Elektroniki i Telekomunikacji Komitetu Nauki i Techniki przekazuje następującą opinię dotyczącą materiału pt. "Automatyczne projektowanie maszyn cyfrowych", stanowiącego zbiór referatów wygłoszonych na sympozjum organizowanym przez Centrum Obliczeniowe PAN.

informacje

Zawarte w poszczególnych referatach/ nie zawierają tajemnicy służbowej ani też nie są przeznaczone wyłącznie do użytku służbowego, mogą więc być publikowane. Uwaga ta dotyczy również wątpliwości wyrażonych w ww. piśmie Głównego Urzędu Kontroli Pracy, Publikacji i Widowisk, a mianowicie streszczenia referatu inż. J. Karpińskiego /dane dotyczące maszyny KAR-65 stanowią podstawowe parametry techniczne i mogą być publikowane/ oraz informacji o pracach WAT /dane zawarte w referacie T.Sienkiewicza i Cz. Syca, a dotyczące między innymi WAT były już publikowane w ogólnie dostępnym Biuletynie WAT/. Odnośnie wniosków podanych na str. 322-3 Komitet Nauki i Techniki podziela w pełni zastrzeżenia i wątpliwości zasignalizowane w ww. piśmie. Podane wnioski nie powinny być publikowane, natomiast grupa wnioskowa powinna na drodze służbowej przekazać treść wniosków do IMi, który jest wiodącą i koordynującą placówką naukowo-badawczą w zakresie prac związanych z budową maszyn matematycznych, w tym również automatycznego projektowania maszyn matematycznych.

SNAMOW
16.8.69

Przedstawiając powyższą opinię Zespół Elektroniki

Wzrost
og

i Telekomunikacji równocześnie przeprasza za zbyt przewlekłe załatwianie powyższej opinii. Wynikło to z konieczności skorzystania z merytorycznej opinii Instytutu Maszyn Matematycznych w odniesieniu do poszczególnych referatów zgłoszonych do publikacji. Komitet Nauki i Techniki zbyt długo oczekiwał na tę opinię, co zdecydowało o tak długim cyklu załatwienia powyższej sprawy.

Załączniki

Zbiór referatów
wygłoszonych na
Symposium.

GŁÓWNY SPECJALISTA

[Handwritten signature]

Wykonano w trzech egz.

Egz. 1 - adresat

Egz. 2 - Min. Metera do wiadomości

Egz. 3 - ZS-8 a/a

Wyk. J.K.

Druk L.H.

Nr ew. masz. 28

Original of symposium

24.7.69

[Handwritten signature]
25.7.69